30/03/2019

Όταν ο Αρχιεπ. Σινά συνάντησε τον Άγιο Παΐσιο

/ Ορθόδοξες Προβολές

Σε κρίσιμες καμπές της Ιστορίας μας, όπως αυτή που διανύουμε, οι Αγιοι αποτελούν καταφύγιο και λιμάνι, ιδιαίτερα οι σύγχρονοι. Ανάμεσά τους αυτός που αγαπήθηκε ξεχωριστά από τον λαό του Θεού είναι αναμφισβήτητα ο Οσιος Παΐσιος.

Σε κρίσιμες καμπές της Ιστορίας μας, όπως αυτή που διανύουμε, οι Αγιοι αποτελούν καταφύγιο και λιμάνι, ιδιαίτερα οι σύγχρονοι. Ανάμεσά τους αυτός που αγαπήθηκε ξεχωριστά από τον λαό του Θεού είναι αναμφισβήτητα ο Οσιος Παΐσιος ο Αγιορείτης.
Συναντηθήκαμε και μιλήσαμε με έναν από τους ανθρώπους που τον έζησαν από κοντά και εξετίμησαν το πνευματικό ανάστημά του. Ο λόγος για τον Αρχιεπίσκοπο Σινά κ. Δαμιανό, ο οποίος είχε την καλοσύνη και την ευγένεια να μας καταθέσει μερικές προσωπικές μαρτυρίες από τη γνωριμία του με τον Αγιο, κάποιες εκ των οποίων βρίσκονται καταγεγραμμένες σε χειρόγραφες σημειώσεις και περιγραφικές διηγήσεις του σεβασμιοτάτου.

Οπως αναφέρει ο σεβασμιότατος, λίγους μήνες μετά την εις διάκονον χειροτονία του από τον Αρχιεπίσκοπο Σινά Πορφύριο Γ΄, που ετελέσθη το Σάββατο της Ε΄

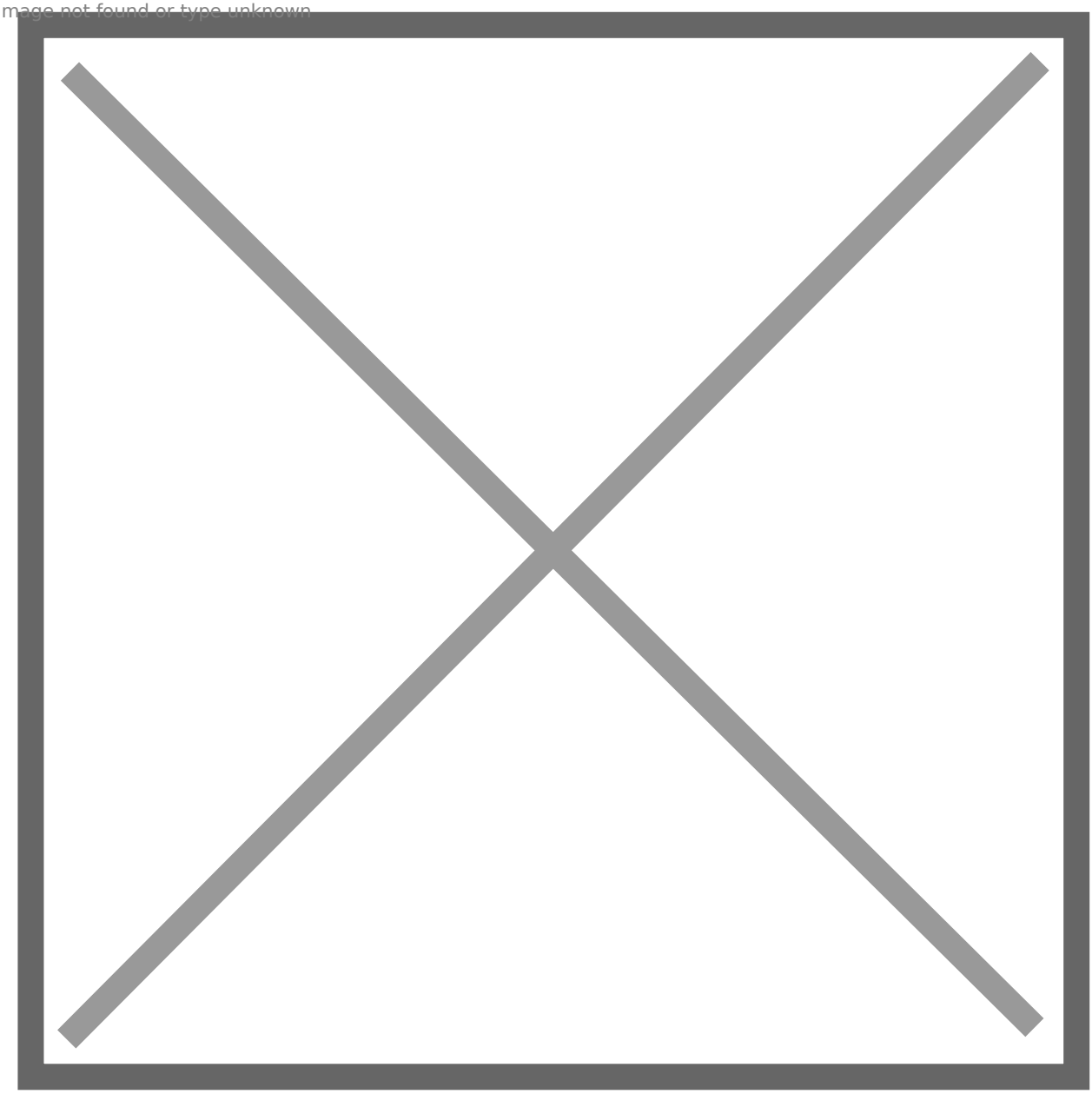
Εβδομάδος των Νηστειών το 1962, ζήτησε την άδεια από τον Δικαίο της Μονής αρχιμανδρίτη Νίκανδρο να επισκεφθεί την Ελλάδα, προκειμένου να διευθετήσει κάποιες προσωπικές εκκρεμότητες.Κατά την άφιξή του συναντήθηκε με κάποιους γνωστούς του, μεταξύ των οποίων ο Γεώργιος Πιπεράκης, μικροβιολόγος, αργότερα γιατρός του Αγίου Πορφυρίου), ο πολιτικός μηχανικός Γεώργιος Παρασχάκης και ο Παναγιώτης Νέλλας, «λαμπρός θεολόγος και μετέπειτα εκδότης του περιοδικού "Σύναξη"».

Τα μέλη της πνευματικής αυτής παρέας προβληματίζονταν αν έπρεπε να στραφούν στον μοναχισμό ή στην ιεραποστολή. Οπως μας λέει ο σεβασμιότατος, «τους άκουγα κι ενθαρρυνόμουν. "Κάτι θα γίνει, δόξα τω Θεώ, προς το Σινά ή προς την ιεραποστολή" έλεγα, αφού, άλλωστε, κι εγώ λόγω αυτής της ιδέας βρέθηκα περιέργως στο Σινά, σε μοναστικό δηλαδή κέντρο, που αργότερα το εξέλαβα ως πρόνοια του Θεού».
Ο Π. Νέλλας έπεισε τον διάκονο Δαμιανό να πάνε στην Κόνιτσα. «Πρέπει να δούμε οπωσδήποτε τον μοναχό Παΐσιο, σπουδαίο Αγιορείτη μοναχό, που τελευταία μένει στην Κόνιτσα. Θα μας μιλήσει για τους Νηπτικούς Πατέρες και για τον Θείο Ερωτα. Θα είναι θαυμάσιος οδηγός μας αν έλθει στο Σινά». Εν τέλει, ο Παναγιώτης Νέλλας έπεισε τον τότε διάκονο Δαμιανό και έπειτα από περιπετειώδη διαδρομή έφτασαν στη Μονή Στομίου.

Λεπτή σιλουέτα

«Στην πετρόχτιστη από ντόπια πέτρα είσοδό του», διηγείται ο Αρχιεπίσκοπος Σινά, «διακρίναμε μια λεπτή σιλουέτα μοναχού μετρίου αναστήματος. Βάδιζε πέρα δώθε, εμπρός στην πύλη, αδύνατος, ανάλαφρος σαν να πατούσε στον αέρα, λίγο σκυμμένος, σφραγίζοντας το στήθος του με το σημείο του σταυρού».
Αυτή ήταν η πρώτη εικόνα που είχε ο σεβασμιότατος από τον Οσιο. Αφού τον χαιρέτησαν, ο Νέλλας του φίλησε το χέρι, αλλά, όταν και ο π. Δαμιανός επιχείρησε να κάνει το ίδιο, ο γέροντας τον απέτρεψε λέγοντάς του: «Οχι, πάτερ, είστε κληρικός». «Και προσπάθησε», μας λέει ο Αρχιεπίσκοπος Δαμιανός, «να φιλήσει το δικό μου χέρι, το οποίο τράβηξα πίσω». Τον ρώτησε από ποια Μητρόπολη είναι. «Οχι από Ελλάδα», είπε ο π. Δαμιανός, «θα σας εξηγήσω».

Image not found or type unknown

«Καλά», είπε ο γέροντας και, στρεφόμενος στον Παναγιώτη Νέλλα, είπε: «Να δούμε τώρα και τον προβληματισμένο θεολόγο μας». Οπως αφηγείται ο σεβασμιότατος, «εγώ νόμιζα ότι εγνώριζε τον Παναγιώτη από παλαιά, αλλά στη συνέχεια κατάλαβα ότι τον έβλεπε πρώτη φορά».
Οταν έφτασε η στιγμή να τους προσφέρει το κέρασμα, είπε στον π. Δαμιανό: «Εσύ, διάκο Δαμιανέ, τι προτιμάς, τσάι ή καφέ»; «“Καφέ” του απαντώ απορημένος» λέει ο Αρχιεπίσκοπος Σιναίου. «“Πώς ανέφερε το όνομα και την ιδιότητά μου χωρίς ν’ ακούσει κάτι για μένα;” αναρωτήθηκα».

Η έκπληξή του επρόκειτο να γίνει ακόμη μεγαλύτερη, όταν, λίγο αργότερα, καθώς οι δύο επισκέπτες έπιναν τον καφέ τους, ο γέροντας, απευθυνόμενος στον π. Δαμιανό, είπε: «Λοιπόν, τι λέει το Σινά, π. Δαμιανέ;» «Πώς ξέρετε, πάτερ, για μένα ή για το Σινά;» τον ρώτησε εκείνος. «Ποιος δεν ξέρει, ευλογημένε, το Ορος Σινά,

το Θεοβάδιστο;» «Και για μένα πώς ξέρεις;» ρώτησε ο διάκος.«Ε, έχω κι εγώ τις μυστικές μου πληροφορίες! Ασυρματιστής δεν ήμουν στον στρατό; Γνώριζα να λαμβάνω τα αόρατα μηνύματα. Ας είναι καλά οι ιεραποστολικές σου ιδέες για την Αφρική που σ' έφεραν στο Σινά και στη Θεία Αγάπη, και θα σου δοθεί η φώτιση να αποφασίσεις πώς τελικά θα πορευτείς.

Αυτό λέγω σε σένα και στον καλό σου φίλο: Το πρώτο, ν' αγαπήσουμε τον Θεό· να Τον ερωτευθούμε στο πρόσωπο του Σαρκωθέντος Λόγου, του Χριστού μας, και, όταν έτσι τον αγαπήσουμε, θα γίνει ό,τι θέλει Εκείνος. Αυτά, αγαπητέ π. Δαμιανέ. Προσευχήσου για να 'ρθει η Χάρη, ο άνωθεν φωτισμός, και κάνε και για μένα κομποσχοίνι να βρω ησυχία».

Η πρόταση

Μετά ο γέροντας συζήτησε με τον Π. Νέλλα για την κοσμογονία από το βιβλίο της Γενέσεως και για την πτώση των Πρωτοπλάστων. Κάποια στιγμή, δοθείσης ευκαιρίας, ο π. Δαμιανός τόλμησε να του προτείνει δειλά: «Γέροντα, δεν μας έρχεσθε στο Σινά; Πολύ θα ωφεληθούμε όλοι μας και οι τωρινοί λίγοι μοναχοί και οι ερχόμενοι, όπως ο Παναγιώτης και τρεις τέσσερις ακόμα. Σας παρακαλώ, μη μας το αρνηθείτε»!

«Με κοίταξε βαθιά», συνεχίζει τη διήγησή του ο σεβασμιότατος, «και σαν ν' αναστέναξε, χωρίς να δώσει καμιά απάντηση». Ομως την ώρα που αποχαιρετίζονταν για να φύγουν, ο Οσιος του πρότεινε να πάρει ένα λευκό χαρτί διπλωμένο. Ο διάκος αρνήθηκε, νομίζοντας ότι ήταν χρήματα. Και ο γέροντας, καταλαβαίνοντας τη σκέψη του, του είπε:«Οχι, π. Δαμιανέ, μη σκέπτεσαι έτσι. Εσύ μου ζήτησες κάτι και με παρακάλεσες να έλθω στο Σινά. Και τι σημαίνει αυτό; Πώς θα έλθω χωρίς διαβατήριο; Αυτό είναι η ταυτότητά μου. Πώς θα βγάλω διαβατήριο χωρίς ταυτότητα; Ή μήπως θαρρείς πως μπορώ να πετάξω μέχρι την Αγία Αικατερίνη; Παρακαλώ, λοιπόν, να βγάλετε το διαβατήριό μου».

Αγαπούσε ιδιαίτερα το Σινά και ήταν επιθυμία του να αφήσει εκεί την τελευταία πνοή του!

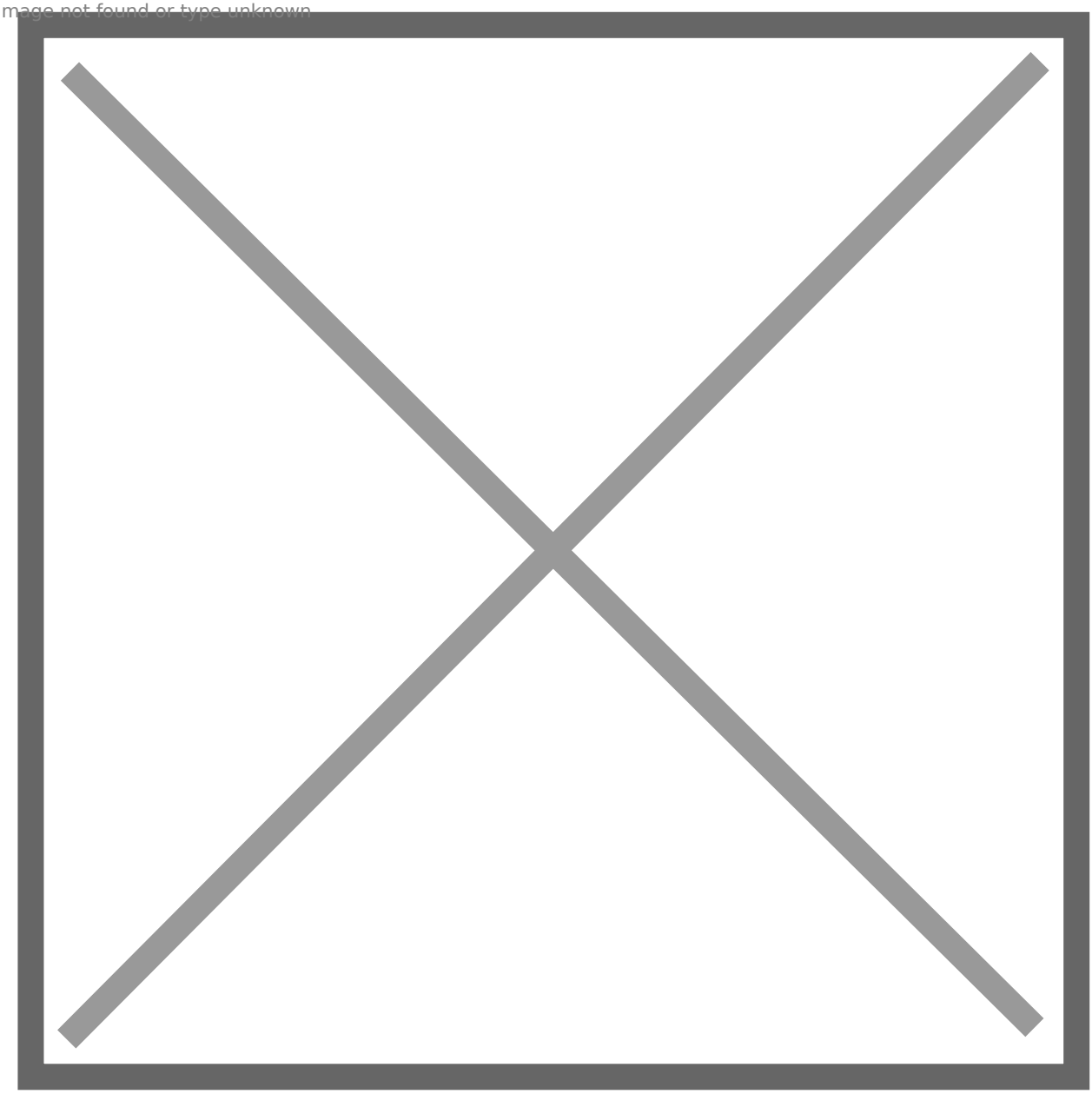
Ο Οσιος Παΐσιος είναι γνωστό ότι αγάπησε ιδιαίτερα το Σινά και ήταν επιθυμία του να αφήσει εκεί την τελευταία πνοή του. Ομως το θέλημα του Θεού ήταν άλλο. Η υγεία του τον ανάγκασε να εγκαταλείψει το Θεοβάδιστο Ορος και να μεταβεί στο Περιβόλι της Παναγίας.

Οπως μας λέει ο Αρχιεπίσκοπος Σιναίου, «τελευταία φορά το 1988 τον Γενάρη ήλθε στο Σινά, με σκοπό να μείνει σε τόπο με καλύτερο κλίμα. Υπήρχε η παράδοση ότι εκεί εγκαταβιούσαν παλαιότερα κάποιοι μοναχοί. Διαμορφώσαμε κάπως τον χώρο και κάναμε κάποια κελάκια, ετοιμαζόμενοι να υποδεχθούμε τον γέροντα να έλθει.

Ομως εν τω μεταξύ άρχισαν οι αρρώστιες του. Φτιάξαμε παρ' όλα αυτά τέσσερα δωμάτια στη σειρά, λέγοντας ότι εδώ θα είναι το αρχονταρίκι, εκεί το υπνοδωμάτιο, ένα αρχονταρίκι για τους τυχόν ξένους και κάπου θα ήταν και η κουζίνα.

Μας έμεινε κάποιος χώρος για την εκκλησία. Σκεφτήκαμε, όμως, γιατί να κάνουμε την εκκλησία σε εκείνο το σημείο και να μην την κάνουμε έξω; Λίγο πιο πέρα; Ομως ο γέροντας δεν μπορούσε πλέον να έλθει. Οπότε κι εμείς τ' αφήσαμε έτσι. Χωρίς πόρτες και παράθυρα. Αλλά και χωρίς εκκλησία».

Image not found or type unknown

σιος ο Αγιορείτης.

Συναντηθήκαμε και μιλήσαμε με έναν από τους ανθρώπους που τον έζησαν από κοντά και εξετίμησαν το πνευματικό ανάστημά του. Ο λόγος για τον Αρχιεπίσκοπο Σινά κ. Δαμιανό, ο οποίος είχε την καλοσύνη και την ευγένεια να μας καταθέσει μερικές προσωπικές μαρτυρίες από τη γνωριμία του με τον Αγιο, κάποιες εκ των οποίων βρίσκονται καταγεγραμμένες σε χειρόγραφες σημειώσεις και περιγραφικές διηγήσεις του σεβασμιοτάτου.

Οπως αναφέρει ο σεβασμιότατος, λίγους μήνες μετά την εις διάκονον χειροτονία του από τον Αρχιεπίσκοπο Σινά Πορφύριο Γ΄, που ετελέσθη το Σάββατο της Ε΄ Εβδομάδος των Νηστειών το 1962, ζήτησε την άδεια από τον Δικαίο της Μονής αρχιμανδρίτη Νίκανδρο να επισκεφθεί την Ελλάδα, προκειμένου να διευθετήσει κάποιες προσωπικές εκκρεμότητες.Κατά την άφιξή του συναντήθηκε με κάποιους

γνωστούς του, μεταξύ των οποίων ο Γεώργιος Πιπεράκης, μικροβιολόγος, αργότερα γιατρός του Αγίου Πορφυρίου), ο πολιτικός μηχανικός Γεώργιος Παρασχάκης και ο Παναγιώτης Νέλλας, «λαμπρός θεολόγος και μετέπειτα εκδότης του περιοδικού “Σύναξη”».

Τα μέλη της πνευματικής αυτής παρέας προβληματίζονταν αν έπρεπε να στραφούν στον μοναχισμό ή στην ιεραποστολή. Οπως μας λέει ο σεβασμιότατος, «τους άκουγα κι ενθαρρυνόμουν. “Κάτι θα γίνει, δόξα τω Θεώ, προς το Σινά ή προς την ιεραποστολή” έλεγα, αφού, άλλωστε, κι εγώ λόγω αυτής της ιδέας βρέθηκα περιέργως στο Σινά, σε μοναστικό δηλαδή κέντρο, που αργότερα το εξέλαβα ως πρόνοια του Θεού».
Ο Π. Νέλλας έπεισε τον διάκονο Δαμιανό να πάνε στην Κόνιτσα. «Πρέπει να δούμε οπωσδήποτε τον μοναχό Παΐσιο, σπουδαίο Αγιορείτη μοναχό, που τελευταία μένει στην Κόνιτσα. Θα μας μιλήσει για τους Νηπτικούς Πατέρες και για τον Θείο Ερωτα. Θα είναι θαυμάσιος οδηγός μας αν έλθει στο Σινά». Εν τέλει, ο Παναγιώτης Νέλλας έπεισε τον τότε διάκονο Δαμιανό και έπειτα από περιπετειώδη διαδρομή έφτασαν στη Μονή Στομίου.